



# ණය නොවී සතොසින ගෙවමු දිවිමග දැනැමින

අප විදුහල ඉදිරිපිට මහ මග අසල හොඳින් අතු පතර විහිද ගිය විශාල සියඹලා ගසක් ඇත. ඛස් නැවතුමට ද සෙවණ දෙන එම ගස යට මැනක් වන තුරු ම කුඩා වෙළෙඳ සලක් තිබිණ. දැන් එතැන දක්නට ලැබෙන්නේ කෙමෙන් දිරාපත් වන ගොඩනැගිල්ලක් පමණකි. එකල එම වෙළෙඳසලෙහි හිමිකරු අපි දැන සිටියේ නැත. බොහෝ විට අපේ පාසලේ ගුරුතුමන්ලා මෙන් ම අප ද එම වෙළෙඳසලින් පැන්, පැන්සල්, අභ්‍යාස පොත් ආදිය මිල දී ගත් සැටි මට මතක ය. මුදලාලි මාමා පසුකලෙක දුප්පත්ව සිටියේ ය. වෙළෙඳසලේ ද මුල දී මෙන් බඩුමුට්ටු නොතිබිණි. පසුව ඔහු විසින් එය වසා දමන ලදී. පසුගිය සඳුදා උදෑසන පළමුවැනි කාලපරිච්ඡේදයේ අප පන්තියට වැඩම කළ, අපට බුදු දහම උගන්වන ස්වාමීන් වහන්සේ සමග, 'මුදලාලි මාමාට සිදු වූයේ කුමක් ද? ඔහුගේ වෙළෙඳාම අසාර්ථක වූයේ ඇයිද?' යි අපි සාකච්ඡා කළෙමු. එම කථාබහේ දී අපේ ගුරු හාමුදුරුවෝ මෙසේ පැවසූහ.

“දරුවනේ ලෝකෙ ඕනෑ ම කෙනෙක් සැපසේ ජීවත් වෙන්න කැමැතියි. කවුද දුක් විදින්න කැමැති? කවුරුත් නැහැ නේද? මුදලාලි මාමාත් එහෙමයි. අපිත් එහෙමයි. ඒ මනුස්සයට මොකද වුණේ. කඬේ ආදායමට වඩා වියදම වැඩි කර ගත්තා. අය වැය සමානව තියාගත්තේ නැහැ. සුබෝපහෝගී ජීවිතයක් පතාගෙන අත්‍යවශ්‍ය නොවන දේටත් දරන්ටත් බැරි විදියට වියදම් කළා. අන්තිමේ දී දිගට හරහට අඳුනන අයගෙන් ණයට ගන්න සිදු වුණා. ණය ගෙවාගන්න බැරි වුණා. ණය බර නිසා මහ සිත් වේදනා විදින්නත් ණය දුන්නු අයගේ නින්දා අපහාසවලට මුහුණ දෙන්නත් සිදු වුණා. සමහරු ණය ඉල්ලා නඩු මගට ගියා. අන්තිමේ දී ගෙදර දොර ඉඩකඩම් විකුණමින් ණය ගෙවන්නත් කඬේ වසා දමන්නත් මුදලාලි මාමාට සිද්ධ වෙලා. දරුවනේ ණය වීම මහ දුකක්. ණය නොවීම සැපයක්. ඒකට බුදු බණේ කියන්නේ අනණ සැපය කියලයි. අනුන්ට ණය නැති කෙනා සමාජය ඉදිරියට නොබියව යනවා. කවුරු කවුරුත් බොහොම සුභදව ආශ්‍රය කරනවා. කොයි ගෙදරටත් යනවා එනවා. කවුරුත් එයාට ආදරෙයි. එයා සැපෙන් ඉන්නවා, සතුටින් ඉන්නවා. එහෙම ණය නොවී ජීවත් වෙන්න නම් හොඳ කළමනාකරණයකින් මිල මුදල් වගේ ම අනෙක් දේත් පරිහරණය කරන්න ඕනෑ. අරපරිස්සමින්, හොඳ සැලැස්මක් ඇතුළුව, අයට ඔරොත්තු දෙන වැය රටාවක් ඇතුළු ක්‍රමවත් ව අය ගැනත් වැය ගැනත් හොඳ අවධානයකින් හරියට

තරාදියෙන් බඩු කිරා බලනවා වගේ කටයුතු කරන්න ඕනෑ. ඒකට බුදු බණේ කියන්නේ සමජීවිකතාව කියලා. ඒ වගේ ම ණය නොවී ඉන්න නම්, ණය නොවීමේ සැපය විද ගන්න නම් කෑම් බීම ඇතුළු ඵදිනෙදා වියදම් සීමාව දැන ගෙන කරන්න ඕනෑ. මිල මුදල් තිබුණට සරල, වාමි ජීවිතයක් ගත කරන්න පුරුදු ඕනෑ. මේ හැම දේකට ම අදාළ ක්‍රියාත්මක කළ හැකි ප්‍රායෝගික උපදෙස් බුදු දහමේ තියෙනවා.

මහිච්ඡතාව කියන්නේ මහ බලාපොරොත්තු ඇතිකම, අසීමිත ආශාවල් ඇතිකම. එසේ වූ විට හරි හම්බකරන සම්පත් සීමාවක් නැතිව වැය කරන්න මිනිස්සු පෙලඹෙනවා. මොකද්ද වෙන්නෙ අය මදි වෙනව වැයට. එවිට ණය වෙනවා. බුදු දහමේ උගන්වන්නේ අල්පේච්ඡතාව. අඩු අවම බලාපොරොත්තු අසාවල් ඇතිකම. ලද පමණින් සතුටු වීමට හැකි, පහසුවෙන් පෝෂණය කළ හැකි සැහැල්ලු වාමි ජීවිත ගත කරන්න යැයි බුදුරජාණන් වහන්සේ අපට අනුශාසනා කරන්නේ. එහෙම වුණාම සම්පත් මිල මුදල් වුණත් අනවශ්‍ය විදියට වැය වෙන්නේ නැහැ. ණය වෙන්න සිදුවන්නේ නැහැ. මම කාටවත් ණය වෙලා නැහැ කියලා සතුටු වෙන්න, සැපෙන් ඉන්න අවස්ථාව උදා වෙනවා. ණය වෙලා ණය හිමියන්ගෙන් වෝදනා අසමින් ඔවුන්ගේ වහලෙක් වගේ ජීවත් වෙන එක ණය හිමියන්ට බයේ හැංගිලා ඉන්න එක මහ දුකක්. ණය නොවී දැනුම්ව උපයාගෙන කා බී ජීවත් වෙන එක සැපයක්.”

ස්වාමීන් වහන්සේගේ මේ කෙටි දේශනයෙන් පස්සේ උන් වහන්සේ අවසර දුන්නා අපට ප්‍රශ්න තියෙනවා නම් අහන්න කියලා. ඒ වෙලාවේ විවක්ෂණ ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. “හාමුදුරුවනේ, ණය නොවී සිටීම වගේ ම දුසිරිත් නොකර සිටීමත් සැපයක් නේද?”

“ඔව්, ඒ සැපයට කියන්නෙ අනවජ්ජ සැපය කියලා. බුද්ධ දේශනාවේ ඒ සැපය විස්තර කරලා තියෙන්නේ මෙහෙමයි. ‘මෙලොව ආර්ය ශ්‍රාවක තෙමේ නිවැරැදි කාය කර්මයෙන් යුක්ත වෙයි. නිවැරැදි වාක් කර්මයෙන් යුක්ත වෙයි. නිවැරැදි මනෝ කර්මයෙන් යුක්ත වෙයි. හෙතෙම “මම එසේ කායික වාවසික හා මානසික වූ නිවැරැදි චර්යාවෙන් යුක්ත වෙමි” යැයි සුව විදින්නේ ය. සොමනසට පත් වන්නේ ය.” නිවැරැදි කාය කර්මය කියන්නේ ප්‍රාණසාතය, හිංසනය ඒ සඳහා අවි ආයුධ දඬු මුගුරු දුර්මාදියෙන් තොර ව සියලු සත්ත්ව ප්‍රජාව කෙරෙහි කරුණා, මෙහි පෙරදැරිව ක්‍රියා කිරීම. නිවැරැදි වාක් කර්මය කියන්නෙ බොරුවෙන් වංචාවෙන් අනුන් රැවටීමෙන් තොරව සත්‍යවාදී වීම, කේලාම් කියා අනුන් හේද කිරීමෙන් තොරව අන් අයගේ සමගිය කැමැති ව සමගි බව ඇතිවන වචන කීම, හිස් වචන කතා කිරීමෙන් තොරව අර්ථවත් වචන කතා කිරීම හා රළු පරුෂ වචන කතා කිරීමෙන් තොරව කනට මිහිරි හෘදයංගම හිතවත් බව වඩන වචන කතා කිරීම. නිවැරැදි මනෝ කර්මය කියන්නේ විසම වූ දැඩි ලෝභයෙන් තොරව පරිත්‍යාගශීලී වීම, ව්‍යාපාදයෙන් ක්‍රෝධයෙන් තොරව කරුණා, මෙහි සහගත වීම, මිථ්‍යා දෘෂ්ටියෙන් වැරැදි දැකීමෙන් තොරව ඇත්ත ඇති සැටියෙන් දැක්ම. මේ හැටියට කායික, වාවසික, මානසික

වැරදි ක්‍රියාවන්ගෙන් ඒ කියන්නේ අකුසල කර්මවලින් වැළකීලා ඒ තිදොරින් කුසල කර්මවල, හරි ක්‍රියාවල යෙදීමයි අනවජ්ජ සැපය. මේ පැවැත්මටමයි සම්මා කම්මන්ත කියන්නේ.”

“ස්වාමීන් වහන්ස, ධාර්මික දිවි පැවැත්මත් මේ එක්ක බැඳිලා තියනවා නේද?” එහෙම ඇහුවේ සුදර්ශනී.

“ඔව්, දැනම දිවි පැවැත්මට කියන්නේ සම්මා ආජීව කියල. නීති විරෝධී ධර්ම විරෝධී විදිහට පාපකාරී කටයුතු කර්මාන්ත, වෙළෙඳාම් ආදියෙන් ධනය උපයා දිවි පැවැත්වීමට කියන්නේ මිච්ඡා ආජීව කියලා. ඒ අධාර්මික ජීවිකාවන්ගෙන් මිදිලා ධර්මානුකූලව, නීත්‍යානුකූලව, සාධාරණව ධනය උපයා දිවි පැවැත්වීම සම්මා ආජීව ය. ඔය ඉස්සරහ කඩේ කරපු මුදලාලි මාමටත් වෝදනාවක් තියෙනවා අධාර්මික වෙළෙඳාම් කරපු බවට. එයා දෙතුන් වතාවක් ම නීතියේ රැහැනට අහු වුණා. මත් පැන්, මත් ද්‍රව්‍ය වෙළෙඳාම් කරලා. ඒ වගේ ම වැඩි මිලට බඩු විකුණලත් අහු වුණා. එක සැරයක් එයා මැදිවුණේ බාල බඩු හොඳ බඩු කියලා විකුණලා. ඒ විදිහේ වෙළෙඳාම් නොකළ යුතුයි කියලා බුදු බණේ උගන්වලා තියෙනවා. මොන විදිහකින් හරි පව්, අකුසල් සිද්ධ වෙන, තමාටත් අනුන්ටත් අවැඩදායක නීති විරෝධී රැකියාවකින් ජීවත් වීම වරදක්. ඒ විදිහේ මිච්ඡා ජීවිකාවක් අත් හැර ධාර්මිකව සම්මා ආජීවයෙන් දිවි පවත්වන්නයි බුදු දහම උගන්වන්නේ. විශේෂයෙන් ම තුලා කුට (හොර කිරුම් උපකරණ භාවිතය) මාන කුට (හොර මිණුම් ක්‍රම භාවිතය) කංස කුට (ව්‍යාජ භාණ්ඩ අලෙවිය) සතුන් වෙළෙඳාම, මස් වෙළෙඳාම, අවි ආයුධ වෙළෙඳාම, වස විස වෙළෙඳාම, මද්‍යසාර වෙළෙඳාම බුදු දහමට පටහැනියි. ඒවා ආධාර්මිකයි. තමන්ටත් අනුන්ටත් හානිදායකයි.

මල නොතලා රොන් ගන්න බහිරකු වගේ සමාජයට හානි නොකර, පීඩාවක් නොකර උපයා දිවි පැවැත්වීමට බුදුරජාණන් වහන්සේ උපදෙස් දෙනවා. අධර්මයෙන් ජීවත්වීමය, ධර්මයෙන් මිය යාමය යන මේ දෙකෙන් දෙවෙනි ක්‍රියා මාර්ගය පළමු වැනි එකට වැඩිය උතුම් බවයි දහමෙහි සඳහන් වන්නේ. ධර්ම ගරුකව කටයුතු කරන්නාට ධර්මයෙන් ම රැකවරණ ලැබෙනවා. ධනයත් එයින් ලබන දියුණුවත් ධාර්මිකව ම ප්‍රාර්ථනා කළ යුතු බවත් ඒ කිසිවක් අධාර්මික ව නොපතන තැනැත්තා සිල්වතෙක් හා නුවණැත්තෙක් හැටියටත් බුදුරජාණන් වහන්සේ හඳුන්වනවා. උත්සාහයෙන්, වීර්යයෙන්, දැනේ ශක්තියෙන්, මනා පුහුණුවකින් ධනය ඉපයිය යුතු බව උගන්වන බුදු දහම ධාර්මික ක්‍රමෝපායයන්ගෙන් උපයා සපයා ගත් භෝග සම්පත් ඇත්තකු වීමටයි ගිහියාට මග පෙන්වන්නේ.”

“ස්වාමීන් වහන්ස, ගොවිතැන ඒ විදිහේ ධාර්මික ධනෝපායන මාර්ගයක් නේද?” එහෙම ප්‍රශ්න කළේ බුද්ධිකයි.

“ඔව්. ගොවිතැන ඉතා ම හොඳ ධාර්මික ධනෝපායන මාර්ගයක්. බුද්ධ චරිතයත්, බුද්ධ ධර්මයත්, බෞද්ධ සංස්කෘතියත් ගොවිතැන එක්ක බැඳිලියි තියෙන්නේ.”

මෙම සාකච්ඡාව අවසන් වූයේ ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් ලබා දුන් පැවරුමකින්. ඒ අනුව ධාර්මික ධනෝපායන මාර්ග ලැයිස්තුවක් පිළියෙල කිරීමට සිසුන්ට පවරන ලදී. අප සියලු දෙනා සකස් කළ එම ලැයිස්තු අතුරින් වැඩි ම ලකුණු ප්‍රමාණයක් හිමි වූයේ ප්‍රසාදිනි විසින් ඉදිරිපත් කළ පත්‍රිකාවට ය. එහි ධනෝපායන මාර්ග දොළහක් දක්වා තිබුණි.

1. ගොවිතැන
2. ධාර්මික වෙළෙඳාම
3. ගුරු සේවය
4. නීතීඥ වෘත්තිය
5. වෛද්‍ය වෘත්තිය
6. විදුලි කාර්මික කටයුතු
7. වඩු කර්මාන්තය
8. පෙදරේරු කර්මාන්තය
9. ඉංජිනේරු වෘත්තිය
10. රියදුරු වෘත්තිය
11. ලිපිකරු සේවය
12. රාජ්‍ය සේවය

පාසල් දරුවන් වන අප ද, කවර ලෙසකින්වත් අනුන්ට ණය නොවන්නකු වීමටත්, සම්මා ආජීවයෙන් ජීවිතය පවත්වාගෙන යාමටත්, ධාර්මික ධනෝපායන මාර්ගයක් තෝරා ගැනීමටත් අදිටන් කරගත යුතු බව පැහැදිලි කළ ස්වාමීන් වහන්සේ සාකච්ඡාව එතෙකින් නිම කළහ. දහම නොදැනීමෙන් හා එයට පිටුපෑමෙන් මුදලාලි මාමා විශාල කරදර රැසකට මුහුණ දී තිබෙන බව අපි උන් වහන්සේ සමග කළ සාකච්ඡාවෙන් අවබෝධ කරගත්තෙමු.

## සාරාංශය

අය වැය සමච පවත්වා නොගැනීම, විවිධ දුසිරිත්වලට යොමුවීම, මහිච්ඡතාව ආදි විවිධ හේතු නිසා ඇතිවන ආර්ථික ගැටලු බොහෝ අය විසඳගන්නේ අනුන්ට ණය වීමෙනි. ණය වීම දුකකි. ණය හිමියාට අවනතව ජීවත් වීමට එයින් සිදු වේ. ආත්ම අභිමානය, ආත්ම ගෞරවය නැති වී යයි. මා අන්කිසිවකුටත් ණය නැත යන සතුට සැපය ගිහියකු විසින් භුක්ති විඳිය යුතු යැයි බුදු දහම උගන්වයි. එසේම අනවජ්ජ සැපය නම් වූ තිදොරින් සිදුවන අකුසල කර්මයන්ගෙන් වෙන් වී සම්මා කම්මන්තය ප්‍රගුණ කිරීම ද සැපයෙකි. ධාර්මික ධනෝපායනය බුදු දහම තුළ නොයෙක් අයුරින් අගය කොට තිබේ. දහැමි ධනෝපායන මාර්ගයක් අනුගමනය කිරීමට අප ද අදිටන් කරගත යුතු ය.

## ක්‍රියාකාරකම

1. ණයකාරයකු වීමෙන් කෙනකුට මුහුණ දීමට සිදුවන ගැටලු පහක් නම් කරන්න.
2. සම්මා කම්මන්ත යන්න ධර්මානුකූලව පැහැදිලි කරන්න.
3. වර්තමාන සමාජයේ දක්නට ලැබෙන අධාර්මික ධනෝපායන මාර්ග නිසා සිදුවන විපත් පිළිබඳ පුවත් පතකට යැවෙන තීරු ලිපියක් ලියන්න.

## පැවරුම

- නිවසේ අවශ්‍යතා අනුන්ට ණය නොවී පිරිමසා ගත හැකි අයුරු දක්වෙන වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න.

## පුහුණුවට

අදමින් ජීවත් වෙනවා විතර	ට
දැනමින් මියයනු සොඳමයි දන	හට
මෙලෙසින් වදහළ මුනි බණ සිහි	කොට
සැබවින් පින් කොට පැමිණෙව්	නිවනට